

STS de 15 de juny de 2005, recurs 907/2002

Competència per fixar els serveis mínims en cas de vaga de la concessionària d'un servei públic municipal (accés al text de la sentència)

Davant la convocatòria d'una vaga d'una empresa concessionària d'un servei públic municipal, cal aplicar el Reial Decret-Llei 17/1977, de 4 de març, sobre relacions de treball, el qual indica que quan es declari una vaga en una empresa encarregada de la prestació de qualsevol tipus de servei públic, "l'autoritat governativa" podrà acordar les mesures necessàries per assegurar el funcionament dels serveis.

La sentència resol si aquesta autoritat pot ser l'Ajuntament:

- **La legislació de règim local estableix que les entitats locals tenen competència per garantir l'adequat funcionament dels serveis mínims locals de caràcter públic**, i aquesta prescripció és molt semblant a l'art. 10 del Reial Decret-Llei 17/1977 que afirma que en empreses que presten serveis públics, l'autoritat governativa podrà prendre les mesures necessàries per garantir la prestació del referit servei.
- L'òrgan que ha de fixar els serveis mínims no és intranscendent ni irrellevant per al dret de vaga, i per això qualsevol decisió al respecte ha de ser adoptada per un òrgan polític, que haurà de valorar els aspectes jurídics i polítics. L'autoritat governativa té naturalesa política, i no només administrativa, perquè ha de ponderar els interessos de la comunitat a l'hora de fixar els serveis mínims.
- **No és pot considerar a l'Ajuntament com parcial, per dues raons: perquè és una entitat pública que presta serveis a la ciutadania i perquè en les concessions de serveis no gestiona ell directament el servei de transport.** Concretament, l'autonomia municipal i la representativitat democràtica dels components dels ajuntaments és un argument a favor de la independència, que és decisiva per valorar la funció política que caracteritza a l'autoritat governativa.

El TS considera doncs, que una vaga circumscrita al territori d'un municipi i referida a una empresa concessionària d'un servei públic municipal permet entendre que l'Ajuntament és una autoritat governativa competent per dictar el serveis mínims, vist el fet que els municipis tenen competència per gestionar els seus interessos propis i molt especialment, quan el servei públic afectat és d'aquells que segons la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, són d'obligat compliment (en el cas en qüestió, servei de transport col·lectiu urbà de viatgers en un municipi de més de 50.000 habitants).